

CREDO MMXVIII

- Om allt är en dröm, låt mig få drömma!

Jag antager, helt på orationella (inter)subjektiva grunder, med hoppet som yttersta drivkraft, idén om att det finns en utomskaplig yttersta orsak till att allt synligt och osynligt som kan finnas. Min ogrundade tanke är att detta universum, som jag är en del av, är skapat av ett väsen med en medveten intention, mål och mening för sin skapelse. Detta väsen, Skaparen, kallar jag Gud. Guds existens är inte beroende av sin skapelse, då epitetet Gud för mig just innebär att ha total kunskap om allt och total möjlighet påverka allt i sin skapelse med sina egna egenskaper. Jag väljer att leva i en förhoppning om att Gud har en personlighet och att Gud har en vilja och möjlighet att vara kommunikativ med utgångspunkt från det osynliga. Jag har vidare adapterat idén om att Gud på något ännu oförklarligt sätt, som en del av den osynliga världen, med sin personlighet, växelverkar med den synliga världen. Denna växelverkan kallar jag "Guds Ande". Som ickeskapat väsen har Gud med ett visst undantag (se nedan) ingen synlig kropp och inte heller någon specifik könsidentitet.

På samma sätt väljer jag även att med en högst (inter)subjektiv tolkning och endast på delvis sådana rationella grunder, genom främst den samling av antika böcker som utgör Bibeln, acceptera idén att det fanns en historisk människa som hette Jesus och som hade Guds

identitet, vilket på något vis genom Guds Ande har förmedlats. På grund av detta väljer vissa att kalla honom "Guds Son", dock inte jag eftersom det oftare skapar än fler problem än vad detta mysterium redan innebär. Denne Jesus ansågs även av vissa vara Kristus, eller på hebreiska Messias, en räddare från förtryck och fångenskap och då i första hand för det judiska folket, men senare även för oss alla enligt de kristna. Vad Messias räddar ifrån uppfattas olika av dessa religiösa grupper. Allt ovan har jag valt att införliva i min livsåskådning, baserat på Bibelns samlade skrifter och senare kyrkliga traditioner nedtecknade av som jag upplever det reella historiska personer. På samma grund och med samma källor sällar jag mig till påståendet att kvinnan som födde Jesus hette Maria och att hon inte hade blivit gravid med någon man på normalt vis när hon blev gravid med Jesus. Hos människan känner jag inte till något liknande fenomen från den tiden, med den tidens kunskap, men jag har hört att man enligt dagens vetenskapliga rön påstår sig ha funnit att sådant kan inträffa naturligt i vissa delar av det släktträd av biologiska varelser som utvecklats genom evolution. Då mycket i allmän (inter)subjektiv historisk forskning stöder det faktum Bibeln beskriver, att det fanns en romersk höghet som hette Pontius Pilatus och som levde på Jesus tid och plats, kan han mycket väl i enlighet med rättsordningen där och då ha låtit Jesus bli dömd, straffad och plågad för något som han på något vis, av någon instans, blivit anklagad för. Med samma (inter)subjektiva

historiska tolkningsgrund är det högst troligt att han blev straffad med döden genom korsfästelse och att Jesus blivit begravd, som man efter döden så ofta blir i olika kulturer. Allt detta sätter jag min lit till genom information jag tagit del av från folk jag tror existerar utanför mig själv, folk som jag hoppas har mer kunskap än jag i dessa frågor, väl medveten om att såväl dem som jag kan ha fel. Om det nu var så att Jesus hade Guds identitet och att Gud därför på något vis blivit synlig för en tid i vår historia borde han på något vis, i egenskap av Gud, ha kunnat göra Jesus (sig själv) levande igen efter tre dagar som död i en grav och även åter göra sig osynlig och inträda i "Himlen", en omskrivning av den osynliga världen. Att Jesus som själv är Gud trots allt sedan kan sitta vid Guds (sin egen?) högra sida förstår jag inte mycket av, men som med kvantmekaniken finns det ju saker även inom detta universum som man inte kan greppa fullt ut utifrån den dimension vi lever i. En liknelse kan dock göras mellan Guds treenighet och människans uppdelning i Bibeln av kropp, själ och ande som tre olika delar, men ändå en enhet. Ytterst ser jag detta och allt som har med Guds väsen att göra som ett mysterium som inte är menat att uppenbaras fullt ut för skapelsen. Jag kan inte förstå Gud då jag inte är Gud och absolut inte har full koll på hur saker fungerar i den synliga skapelsen, än mindre i den osynliga. Jag accepterar detta som sagt på helt orationella grunder för att ha ett hopp om något bättre efter detta jordeliv, ett

övergripande mål och mening och därmed en bättre förutsättning för ett meningsfullt jordeliv med delmål på väg till det övergripande slutmålet, evigheten i Guds himmelska närvaro.

Uppfattningen av den helige Ande som en personlig sida av Gud, fristående men enda samma, har jag redan berört ovan. Jag upplever att det finns en världsvid organisation med människor som samlas kring en uppfattning att Jesus är Gud, kallad Kyrkan och att Kyrkan ser sin relation till Gud som unik och avskild gentemot andra som inte delar uppfattningen om Jesus som Gud. Jag tillhör Kyrkan, som också kallas Kristi kropp, då Jesus Kristus nu inte längre har någon fysisk kropp på jorden. Läran att människor kommer att bli levande efter döden liksom Jesus och att våra liv är eviga är något som jag klamrar mig fast vid i hopp om en bättre tillvaro och en räddsla för utplåning av ens medvetande person efter detta jordeliv. Påståendena om uppståndelse och evigt liv finns beskrivet i olika religiösa urkunder, men har ingen vetenskaplig rationell grund utan ses som mycket annat här som "trosfrågor". Skapelsen, mitt samvete och Bibelns ord tillskrivna Jesus är dock mina primära rättesnören, väl medveten om att alla upplevelser är subjektiva och därmed mina tolkningar vare sig Guds finns eller inte på det objektiva vis vi aldrig kan veta.